

[Indenrigsministeren.]

Så vil jeg gerne sige, da det nu har været draget lidt i tvivl, om det var nødvendigt at komme med et sådant lovforslag — jeg skal komme tilbage til hr. Kofoed — at det er jo folketinget, der har pålagt mig at komme med forslag til revision af loven om kønssygdomme i denne samling, og det er folketinget, der samtidig har pålagt mig at komme med et beløb til en oplysningsvirksomhed. Det er samtlige partier her i salen, som har opfordret mig, og det er på denne enstemmige opfordring, jeg kommer med dette lovforslag.

Jeg vil sige til hr. Kofoed, at jeg kan ikke have nogen sympati for forslaget om at pålægge de praktiserende læger dette arbejde. Det kunne dog godt være, at der var en eller anden i familien, som ikke ønskede, at familielægen skulle vide, hvad der var sket med det ene af familiens medlemmer. Det, der skal være mulighed for, er nogle specialklinikker, men samtidig skal den praktiserende læge også have mulighed for at behandle kønssygdomme.

Jeg må erklære mig enig med hr. Poul Dam i, at vi har behov for en særlovgivning. Loven om sygehusvæsenet og loven om sygesikring fortæller, på hvilke vilkår man kan blive behandlet, mens lovgivningen om kønssygdomme fortæller, under hvilke omstændigheder man skal lade sig behandle. Det er dog en væsentlig forskel. Og mens der i sygesikringsloven og loven om sygehusvæsenet ikke er straffebestemmelser, er der sanktionsbestemmelser i denne lov, og alene af den grund, at det er så stort et problem, tror jeg nok, at man ikke bare skal sige: ja men nu er det sådan en almindelig anerkendt ting, at man i løbet af livet skal have det en 2-3 gange, og så er det bare et almindeligt sygesikringsproblem. Det er det aldeles ikke. Derfor mener jeg stadig væk, at vi skal have denne særlovgivning.

Med hensyn til gratis medicin afhænger det helt af, om man er indlagt på sygehus eller ej. Hvis man får en behandling hos en praktiserende læge og får ordineret medicin, skal man selv betale efter taksterne. Bliver man indlagt et eller andet sted, får man det gratis. Det er de samme regler, som gælder i øvrigt. Jeg tror ikke, der var flere ting, hr. Kofoed var inde på.

Oplysningskampagnen var fru Edele

Kruchow enig i, men hun ville gerne have nærmere at vide, hvordan smitteopsporinger skulle foregå. Det vil jeg gerne svare nærmere på i udvalget.

Med hensyn til hr. Poul Dams bemærkninger om, at vi nok skulle se at få luget de gamle udtryk væk, imødeser vi da gerne ændringsforslag, så vi kan gøre loven mere nutidig og ikke blive tilbage i de gode gamle tider med glædespiger og professionelle piger.

Med hensyn til statistikken er jeg enig med hr. Poul Dam i, at delte vi den op i 20-25 år, 25-30 år, 30-35 år, fik vi et helt andet billede end nu, hvor der står 20-44 år, og jeg vil gerne være med til at se på spørgsmålet om § 3. Jeg forstod her, at hr. Poul Dam var lidt bekymret for, at man måske havde lavet en for afsvækket form af § 3, men alle disse ting er vi parat til at se på i udvalget.

Henning Jensen: Også jeg må ligesom indenrigsministeren og andre udtrykke skuffelse over, at man her ved første behandling ikke kunne blive enig om denne beløbsramme på 200.000 kr. Når man nu tænker på, at talrige lærere i vort samfund meget kraftigt anmoder om, at denne kampagne bliver sat i gang, synes jeg, det er helt forkert at hæfte sig ved et beløb af denne størrelse. Jeg tror, at hvis man skal have en kraftig annoncering — om det så skal være utraditionelt eller traditionelt, ved jeg ikke — det kan være i dagspressen, det kan være på plakatsøjler, og det kan være på institutioner, skal der de fornødne midler til. Jeg er glad for ministerens oplysninger om, at man kraftigt vil sætte ind med oplysningskampagnen på undervisningsinstitutionerne. Jeg tror, det er uhyre vigtigt, at dette sker, og jeg håber også, man får mulighed for at samarbejde med bibliotekerne, her tænker jeg først og fremmest på folkebibliotekerne. De har jo en hel del materiale til rådighed og kører ofte forskellige kampagner. Jeg tror, det vil være væsentligt, at man får bibliotekerne med i dette oplysningsarbejde.

Må jeg så sige til hr. Kofoed, at jeg er i og for sig enig i, at denne ændring med hensyn til sanktionsbestemmelserne ikke umiddelbart ændrer på forholdene omkring en effektiv bekæmpelse, men det er min opfattelse, at mange unge afholder sig fra at søge læge-